

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3Tos/237/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2514010263
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Tencer
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2015:2514010263.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Tencera a sudcov JUDr. Janka Klčovej a JUDr. Daniely Šramelovej, v trestnej veci odsúdeného Z. S., v konaní o osvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Piešťany pod sp. zn. 2T/91/2014 zo dňa 28.10.2015, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 01.12.2015 takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného Z. S., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Piešťany podľa § 50 odsek 4 Trestného zákona vyslovil, že sa odsúdený Z. S., nar. XX.XX.XXXX v Q., trvale bytom S., F. č. XXX/X, v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, uloženej mu rozsudkom Okresného súdu Piešťany sp. zn. 2T/91/2014 zo dňa 09.02.2015, právoplatným dňa 07.03.2015, neosvedčil a trest odňatia slobody v trvaní 2 (dva) roky a 4 (štyri) mesiace, vykoná. Podľa § 48 odsek 2 písm. a/ Trestného zákona okresný súd odsúdeného zároveň zaradil pre výkon trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Z odôvodnenia napadnutého uznesenia vyplýva, že k nariadeniu výkonu trestu odňatia slobody došlo preto, že sa mal ods. Z. S. dopustiť v 3 ročnej skúšobnej dobe uloženej mu rozsudkom Okresného súdu Piešťany sp. zn. 2T/91/2014 zo dňa 09.02.2015 ďalšej trestnej činnosti, a to prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 Trestného zákona vo veci Okresného súdu Nové Zámky pod sp. zn. 0T 45/2015, čo teda nasvedčuje tomu, že v skúšobnej lehote nevedol riadny život. Podľa názoru okresného súdu, práve spáchanie ďalšej trestnej činnosti v skúšobnej dobe predchádzajúceho podmieneného odsúdenia vytvára zákonný predpoklad na vyslovenie neosvedčenia sa v skúšobnej dobe uloženej mu predchádzajúcim odsúdením. Zaradenie odsúdeného na výkon trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia dôvodil súd skutočnosťou, že odsúdený v posledných 10-tich rokoch nebol vo výkone trestu pre spáchanie úmyselnej trestnej činnosti.

Proti tomuto uzneseniu okresného súdu podal v zákonom stanovenej lehote sťažnosť odsúdený Z. S. prostredníctvom ustanovenej obhajkyne, ktorá v písomných dôvodoch sťažnosti vyslovila názor, že napadnuté uznesenie okresného súdu je nezákonné. Namietala, že v danom prípade mal súd vypočítať odsúdeného, aby vzhľadom na prípadné výnimočné okolnosti prípadu mohol ponechať podmienené odsúdenie v platnosti. V danom prípade však prvostupňový súd tento procesný postup neuskutočnil, preto navrhla napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zrušiť.

Na podklade podanej sťažnosti krajský súd v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako i správnosť postupu konania predchádzajúceho vydaniu napadnutého uznesenia a tak zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Podľa § 50 odsek 4 Trestného zákona ak odsúdený viedol v skúšobnej dobe riadny život a riadne vykonal iné uložené sankcie a plnil uložené obmedzenia a povinnosti súd vysloví, že sa osvedčil; inak nariadi nepodmienečný trest odňatia slobody, a to prípadne už v priebehu skúšobnej doby. Výnimočne môže súd vzhľadom na okolnosti prípadu ponechať podmienečné odsúdenie v platnosti, hoci odsúdený konaním spáchaným v skúšobnej dobe dal príčinu na nariadenie výkonu trestu, a súčasne môže

a/ ustanoviť nad odsúdeným probačný dohľad,

b/ primerane predĺžiť skúšobnú dobu, nie však viac ako o dva roky, pričom nesmie prekročiť hornú hranicu skúšobnej doby ustanovenej v odseku 1, alebo

c/ ustanoviť doteraz neuložené primerané obmedzenia, alebo primerané povinnosti uvedené v § 51 ods. 3 a 4 smerujúce k tomu, aby viedol riadny život.

S poukazom na vyššie citované zákonné ustanovenie správne okresný súd rozhodol pokiaľ vyslovil neosvedčenie sa odsúdeného Z. S., nar. XX.XX.XXXX v skúšobnej dobe podmienečného odsúdenia, uloženej mu rozsudkom Okresného súdu Piešťany sp. zn. 2T/91/2014 zo dňa 09.02.2015. Materiálnym základom pre takéto rozhodnutie je preukázateľná skutočnosť spočívajúca v tom, že odsúdený počas skúšobnej doby, ktorá mu plynula od 07.03.2015 do 07.03.2018, spáchal ďalší skutok naplňujúci zákonné znaky trestného činu (prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 Trestného zákona), za ktorý bol aj právoplatne odsúdený a potrestaný trestným rozkazom Okresného súdu Nové Zámky pod sp. zn. 0T 45/2015 zo dňa 19.05.2015.

Okresný súd v tejto súvislosti veľmi výstižne poukázal na konkrétne skutočnosti, ktoré odôvodňovali jeho rozhodnutie, a to predovšetkým na osobu odsúdeného, ktorý opätovne spáchal úmyselnú trestnú činnosť, čo svedčí o tom, že podmienečné odsúdenie na odsúdeného nemá dostatočný prevýchovný vplyv a preto je nutné na neho pôsobiť len trestom represívnym. Odsúdený teda jednoznačne nevyhovel zákonnej podmienke riadneho vedenia života, čo spolu s vyššie uvedenými skutočnosťami zakladá dôvod na premenu trestu tak, ako to vyslovil okresný súd v enunciiate napadnutého uznesenia.

Na margo sťažnosti obhajkyne odsúdeného je potrebné uviesť, že podmienečným odsúdením súd vyjadruje páchatelovi dôveru a zároveň mu dáva možnosť, aby sa sám svojím chovaním, bez izolácie od spoločnosti pričínil o to, že výkon podmienečne odloženého trestu odňatia slobody nebude nariadený. Tohto výsledku však odsúdený môže dosiahnuť len skutočnosťou, že bude v skúšobnej dobe, určenej mu pre túto príležitosť súdom, viesť riadny život. Avšak v danom prípade odsúdený nepreukázal v rámci plynúcej skúšobnej doby polepšenie, ani to, že by začal viesť riadny život. Naopak, ako to vyplýva aj zo spisového materiálu a ako to aj konštatoval súd prvého stupňa, svojím konaním dal podnet na premenu podmienečného odsúdenia na nepodmienečný trest odňatia slobody opätovným páchaním úmyselnej trestnej činnosti, pričom ani prípadný výsluch odsúdeného, tak ako to požaduje obhajkyňa odsúdeného, by vzhľadom na zistený skutkový stav nemal žiadny vplyv na výsledok prvostupňového súdu. V tejto súvislosti krajský súd poukazuje na rozhodnutie prvostupňového súdu, ktorý v odôvodnení svojho rozhodnutia veľmi podrobne uviedol, pre ktoré skutočnosti nepovažoval výsluch odsúdeného za osov prinášajúci, s jeho závermi sa odvolací súd stotožňuje a v ďalšom na ne odkazuje.

Rovnako správne a v súlade so zákonom postupoval prvostupňový súd, keď odsúdeného Z. S. pre výkon trestu odňatia slobody zaradil v zmysle § 48 odsek 2 písm. a/ Trestného zákona do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, keďže odsúdený pred spáchaním predmetnej trestnej činnosti, za ktorú bol odsúdený týmto súdom, nebol ešte vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti Krajský súd v Trnave rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.